

Eşcinsellikle ilgili haberler çocuk ruh sağlığına nasıl tesir eder?

Adem Güneş, 16 Mart 2010

<https://www.haksozhaber.net/escinsellikle-igili-haberler-cocuk-ruh-sagligina-nasil-tesir-eder-15294yy.htm>

Devlet Bakanı Aliye Kavaf'ın "Eşcinsellik bir hastalıktır" sözleri ile başlayan tartışma, aslında hiç bitmeyecek de olan bir tartışmanın ne kadar sinsî bir şekilde pusuda beklediğini de gözler önüne serdi.

Evet, eşcinsellik sadece Türkiye'de değil, Batı'da da hâlâ ne olduğu konusunda ortak bir tavır sergilenemeyen hassas bir tartışma konusudur.

Aslında beklenilir ki, bu kadar hızla ilerleyen bilim dalları böylesi hassas bir konuyu bir çırpıda çözsün ve bu konudaki tartışmalar ortadan kalsın. Ve belki de böylece, bu tartışmanın direkt muhatapı olan kişiler de kendi dünyalarında yaşadıkları sorunlarına bir isim koyabilsinler. Ancak böylesi bir ortak tavır hemen hemen imkânsızdır.

"Eşcinsellik" tartışmasına iki ayrı bilimsel pencereden bakılabileceğini söyleyebiliriz. Bunlardan biri "hekimler" veya hekimler içinde özellikle "psikiyatri" sahasında uzmanlar ki bu meslekler "makine metaforu" ile çalışır, bir diğer muhatap ise, "psikolog ve pedagoglar"lar ve/veya terapistlerdir ki bu meslekler de hermönetik yaklaşımla çalışırlar.

Bütün bu öz bilgileri bir kenara kayıt ederek tartışma konusuna bakalım.

Önce hekimlik mesleğine bir bakalım. Hekimlik mesleği "makine metaforuna" göre çalışır. Olayları incelerken "materyal" bir bakış açısına sahiptir. Örneğin bir kişinin kolu kırıktır. Konunun uzmanı olan hekim, kendi bilgi ve tecrübesi ile kırık olan o kolu "tamir" etmeye çalışır.. kemikleri yan yana getirir, filmini çeker, kemiklerin kaynaşımını kolaylaştırıcı ilaçlar verir, ağrı kesicilerle takviyede bulunur ve kırık kolun "arızasını" giderir. Bu örneği çoğaltabiliriz, kanser olan bir kişinin kanserli hücrelerini yok etmek için veya kalbi delik olan birinin kalbindeki "arız" yine makine metaforu ile düşünerek, yorum yaparak çözülmeye çalışılır. Böylesi bir yaklaşım tarzı aslında hekimlik mesleği açısından bilimsel çalışmanın da olmazsa olmaz bir gereğidir. İşte bu meslekî gerçek açısından bakıldığında hekimlik mesleğinde iki şey ön plana çıkıyor.

Bunlardan biri, hekimler kırık bir kolu tedavi etmeye çalışırken o kolun neden kırıldığı ile çok ilgilenmezler. Yani, örneğin, mahallede arkadaşı ile çocuk kavga etmiştir, arkadaşı onu kovalarken düşmüş ve kolu kırılmıştır çocuğun. Bir hekim, bu çocuğun arkadaşı ile niye kavga ettiğini, başka zamanlarda da kavga edip etmediğini, o çocuğun babasının ne iş yaptığını, mahallede devamlı kavga olup olmadığını, kavga eden çocuğun kaç kardeşi olduğunu öğren-

mek istemez, öğrendiği bu bilgiler de biraz sonra kullanacağı tedavideki usulleri belirlemez. Hekim için o an kol kırılmıştır, bu kol en kısa sürede tedavi edilmelidir.

Hekimlik mesleğinin ikinci önemli noktası, bütün pozitif bilimlerde olduğu gibi, somut ve objektif olay arar. Bir hekim görevini yapabilmesi için, eli ile tutabileceği, gözü ile görebileceği somut bir rahatsızlık görmek ister. Hatta eli ile tutamıyor gözü ile göremiyorsa, özel cihazlar ile filmler çekilir, laboratuvar da tahliller yapılır, ölçümler yapılır ve somut bilgiler elde edildiği an tedavi için girişimler başlatılır.

Bu açıdan bakıldığında "Eşcinsellik bir hastalıktır" demek hekimlik mesleği açısından yanlış bir tanımlama olur ki, Bakan Aliye Kavaf'ın açıklamasına başta "Türk Psikiyatr Derneği" olmak üzere birçok hekim, eşcinselliğin bir hastalık olmadığını ve böylesi açıklamaların talihsiz bir açıklama olduğunu ifade etmek zorunda kalmışlardır.

Evet, hekimlerin bu konuda yapmış olduğu açıklama ve eleştiriler gayet normaldir. Zira, eşcinsellik, hekimlik mesleği açısından veya başka bir ifade ile, "makine metaforu" ile çalışan bilim dalları açısından hastalık olarak tanımlanamaz.

Çünkü, bir hekim için eşcinselliğin hastalık olarak kabul edilebilmesi için elde "somut" bilgiler, laboratuvar tahlilleri, filmler, röntgenler, tomografi verileri olması gerekir. Ancak, eşcinsel davranış sapması gösteren kişiler üzerinde yapılan çalışmalarda, "somut" bulgular elde edilemiyor. Ne kan analizlerinde, ne beyin tomografilerinde ve ne de fiziksel yapılarında anormal bir durum tespit edilememesi hekimlerin bu konuya bir hastalık olarak bakmasının önüne geçiyor. Ki bu nedenle Amerikan Psikiyatr Birliği tarafından eşcinsellik bir hastalık olarak kabul edilmekten çıkartıldı.

Bununla birlikte, eşcinsellik konusunda hekimlik mesleğinin tıkanıdığı ikinci ayrıntı ise, eşcinselliğin hastalık olarak kabul edilememesinden sonra ortaya çıkıyor. Eğer ve mademki, eşcinsellik bir hastalık değilse, o halde bu davranış sapmasının nedenini ve niçinini araştırmak da gereksiz ve anlamsızdır diye görmektedir.

İşte şu an medyada çok sıkça gördüğümüz birçok hekimin aslında söylemek istediği şey budur; birçok hekim mesleklerinin temel felsefesinin gereği olarak, yani makine metaforunun bir sonucu olarak; "Ortada somut bir arıza olmadan bir kişiye hastasın diyemezsiniz" demektedirler. Bu bakış açısına göre "eşcinsellik" bir cinsel tercih meselesidir ve kişinin kendi özgür seçimidir. Ancak olaya cinsel özgürlükler meselesi ile bakacak olursak, Hollanda'da olduğu gibi ciddi bir çıkmaz içine girilebilir. Hollanda'da önceki seçim döneminde çocuk tacizcileri birleşerek bir parti kurmuşlar ve çocuk tacizlerinde yaş sınırının 12 yaşa indirilmesi için cinsel özgürlük girişimi başlatmışlardı. Bu girişim çocuk tacizciliğinin bir hastalık olup olmadığı sorusunu da gündeme taşımıştı. Eldeki somut verilere göre bakıldığında tacizcilerde somut bir fiziksel arıza olmamasından dolayı makine metaforu ile olaylara bakan bilim dalları çıkmaza girmiş ve söz söyleyemez duruma düşmüştü.

EŞCİNSELLİK NEDEN DAVRANIŞ SAPMASIDIR?

Bilim sadece makine metaforu ile işleyecek olsa ve tek gerçekler buradan elde edilen gerçekler olsa birçok sorun çözümsüz kalır. İşte bir bilimsel yaklaşım tarzının tıkanıdığı bu noktada diğer bilimsel yaklaşım olan hermönetik yorum ile bilimsellik kesintiye uğramadan devam edip gitmektedir. Böylece, elde somut hiçbir arız olmadığı halde ve fakat ortada somut bir rahatsızlık durumu varsa konuya sorgulayıcı, sentezci bilim dalları çözüm üretebilmektedir.

Evet, eşcinsellik bir hastalık değil fakat bir anormal davranış şeklidir. Rehabilite edilmesi gereklidir. Neden? Çünkü bir terapist açısından bakıldığında, toplumun geneli tarafından kabul edilen normlara uymayan davranışlar "anormal" olarak kabul edilir. Örneğin toplumun geneli, hırsızlık yapmayı "anormal" olarak kabul etmiş ise, o takdirde hırsızlığa neden olan fiziksel birtakım analizler yapmaya, kişinin beyin tomografisinin çekilmesine, kan tahlili yapılmasına gerek yoktur. Anormal davranışların tespitinde de ortada bir somut veri yok diye sorunu görmezden gelmek bilimsel değildir.

Eğer toplumun geneli tarafından eşcinsellik bir anormal davranış olarak kabul ediliyorsa, bunun da ötesinde eşcinsel eğilim gösteren kişiler kendi durumlarından rahatsızlık duyuyorlar ise, yaşam onlar için çekilmez hale gelmiş ve hatta intihar ediyorlar ise, o takdirde ortadaki sorunu görmezden gelmek, onlara tedavi imkânları sunmak yerine onları olduğu gibi kabul edelim demek doğru bir davranış değildir.

Bir terapist eşcinselliği bir anormal davranış olarak veya bir davranış sapması olarak gördüğünde hemen bununla birlikte şu soruyu sorma ihtiyacı hisseder: "Bu kişideki bu davranış sapmasını oluşturan nedenler nelerdir?" Hekimlik mesleğinin aksine, bir terapist, kişiyi bu davranış sapmasına getiren tüm faktörleri araştırır. Çocukluk yıllarına inilir. Kişinin kaç kardeş olduğunu, anne-babasının ne iş yaptığını, okuldaki öğrenim durumunu, aile tutumlarını tek tek araştırır. Ki zaten bu araştırmalar sonucunda ortaya ciddi birtakım veriler çıkmaktadır.

Buna göre eşcinsel davranış sergileyen kişilerde bazen birçok ortak geçmişe rastlanabilmektedir. Örneğin çocukluk yıllarında erkek çocuklarına "kız" muamelesi yapmak, erkek çocuklarının cinsel gelişim süreçlerinde birtakım yanlışlıklar sergilemek veya yine erkek çocuklarında yaşanmış bir taciz olayının eşcinsel eğilimi tetiklediği bilinmektedir. Ancak bilinmesi gerekir ki, eşcinsellik ciddi bir mahrem konu olduğu için, bu sorunu yaşayan kişilerle görüşmek, hayat hikâyelerini objektif bir şekilde dinleyebilmek oldukça zordur.

Eşcinsellik konusuna bir de hermönetik bilimsel bakışı ile yaklaştığımızda, görüyoruz ki, eşcinsellik bir hastalık olmamasına karşılık "anormal bir davranış sapmasıdır". Neden davranış sapmasıdır? Açıklayalım.

1- Eğer eşcinsellik bir normal davranış olsa idi, eşcinsel kişiler bu hallerinden şikâyetçi olmazlardı. Halbuki, terapi görüşmelerinde ortaya çıkan bir gerçek var ki, eşcinsel davranış ser-

gileyen kişiler kendi hallerinden iğrenmekte ve "ne olur lütfen yardım" diyerek yardım istemektedirler.

2- Eğer eşcinsellik normal bir davranış olsa idi, eşcinsellerin anne-babaları çocuklarının durumlarını öğrendiği an kurşun yemiş gibi yere yığılmaz ve hayatlarının geri kalan kısmı kâbusa dönüşmezdi. Kardeşinin eşcinselliğini öğrenen bir kişi, böylesi bir kardeşin varlığından rahatsız olmazdı.

3- Eşcinsellik normal bir davranış olsa idi, bir bayan kendi eşinin eşcinsel olduğunu öğrendiğinde, rahatsız olmaz, onu o hali ile kabul eder, çocuklarına babaları ile ilgi durumu oturur, bir kahvaltı sırasında anlatabilirdi. Ancak, hiçbir kadın yoktur ki, eşinin eşcinsel olduğunu öğrendiğinde hayatı kararmamış olsun... veya hiçbir çocuk yok ki babasının eşcinsel olmasından dolayı ruhu bu durumu kabul ediyor olsun.

4- Eşcinsellik, normal bir davranış olsa idi ve sadece bizim ülkemizde (ve iddia edildiği gibi) geri kalmış bir kültürden dolayı konu tepki çekiyor olsaydı, dünyanın diğer ülkelerindeki kişiler böylesi bir davranış sapmasını kabul ediyor olurlardı. Hâlbuki eşcinsellik bütün dünya vatandaşları tarafından "ret" edilen bir davranış sapmasıdır. İster Yunanistan, ister İspanya ve isterse de Hollanda... Dünyanın hiçbir bölgesinde eşcinsellik kabul gören bir davranış şekli değildir. Bazı ülkelerde konunun bizdeki kadar hararetle tartışılmıyor oluşunu o ülkelerdeki kişilerin eşcinselliği kabul etmesi olarak yorumlamak oldukça yanlıştır. Zira, bireysel düşünen toplumlarda "aman bana ne... ne hali varsa görsün insanların" diye olaylara bakıldığı için sessizlik hakimdir. Yoksa dünyanın en özgür ülkelerinde bile hiçbir kadın yoktur ki, kendi kocasının eşcinselliğini içine sindirebilsin.

5- Eşcinsellik bir normal davranış olsa idi, eşcinseller kendi çocuklarının da eşcinsel olmalarını isterdi. Ama hiçbir eşcinsel yok ki, kendi çocuklarının da aynı duruma düşmesine gönlü razı olsun...

6- Eğer eşcinsellik normal bir davranış olsaydı, herhangi bir din tarafından da kabul edilen bir davranış şekli olurdu. Ne Hıristiyanlıkta, ne Musevilikte, ne Mecusilikte ve hatta ineklere tapınan Hinduizm'de bile eşcinsellik kabul edilmez ve şiddetle reddedilmektedir.

Özetle diyebiliriz ki; eşcinsellik bir hastalık değil ve fakat bir davranış bozukluğudur ve tedavi edilmesi gerekir.

Bütün bunlarla birlikte, şu an yüksek perdeden yürütülen "eşcinsellik bir hastalık değildir" açıklaması gençlerin ve çocukların ruh sağlığına da ciddi zararlar vermektedir. Neden zarar vermektedir? Çünkü çocukların ruhsal gelişim süreçleri oldukça hassastır. Çocuklar gelişim süreçleri içinde birtakım olumsuzluklar yaşar ise ileride telafi edilmesi çok zor olan birtakım "davranış sapması"na neden olabilir.

GELİŞİM ÇAĞINDA EŞCİNSELLİKLE İLGİLİ BİLGİ AKTARILMAMALI

Nasıl ki, bir ağaç henüz fidan halinde iken üzerine küçük bir çizik atılsa ve yıllar sonra bu ağaç koca bir çınara dönüştüğünde üzerindeki küçük çizik, koca bir yarık halini alır, aynı bunun gibi, çocukların gelişim dönemleri içerisinde üzerlerine atılan küçük küçük çizikler de yetişkinlik döneminde o kişinin kişiliğinin bir parçası olan koca koca yarıklar halini alır.

Aynı bunun gibi, çocukların cinsel gelişim süreci içinde duyacakları, hissedecekleri, yaşayacakları birtakım anormallikler o çocuğun cinsel gelişim sürecini sekteye uğratar. Doğal gelişim sürecinde kendisini "erkek" olarak tanımlamış bir çocuğa "eşcinsellik" konusunda bilgiler gelmeye başlar ise, o çocuğun bir süre sonra kendinden şüphe duyması, aklına birtakım olumsuz düşünceler gelmesi muhtemeldir. Nasıl ki herhangi bir hastalığın tanımı yapılırken o hastalığın belirtilerini okuyan herkes kendisinde de o belirtileri hisseder ve belki de kendisinin de hasta olduğu düşüncesi ile evhama kapılır ise, bir çocuğa da gelişim dönemi tamamlanmadan eşcinsellik hakkında bilgi aktarılması o çocuğun cinsel sapmasına neden olabilir.

Bir yandan toplum içinde yaşayan eşcinsellerin hakkını korumak için ortaya çıkılırken, özgürlükler savunulmaya çalışılırken diğer yandan da yapılan açıklamalardan negatif olarak etkileyecek ve kimlik sorunu yaşayabilecek olan gençlerin ve çocukların ruh sağlığını da düşünmek gerekir.

ZAMAN